

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 14 iulie 2020

Instanța constituită din:

Complet de judecată

Președinte - - judecător

Judecător -

Grefier -

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public - procuror - din cadrul
Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov

Pe rol se află soluționarea apelului formulat de inculpatul împotriva sentinței penale nr. din data de 02.04.2020 pronunțată de Judecătoria Brașov, ce formează obiectul dosarului penal nr. /197/2019.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în conformitate cu dispozițiile art. 369 alin. 1 Cod procedură penală, în sensul că desfășurarea ședinței de judecată a fost înregistrată prin mijloace tehnice audio.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă pentru apelantul inculpat avocat în calitate de apărător ales, în baza împuterniciri avocațiale seria BV nr. /10.06.2020 depusă la dosarul cauzei și pentru intimata persoană vătămată apărătorul ales, avocat, potrivit împuternicirii avocațiale nr.137614/2019 aflată la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare, după care:

La dosar se depun împuterniciri avocațiale, respectiv, din partea doamnei avocat care a fost împuternicită de către intimata persoană vătămată și o reprezintă în prezenta cauză, precum și din partea doamnei avocat care a fost împuternicită de către inculpatul să îl asiste în cauza de față.

La interpelarea instanței, participanții procesuali arată că nu sunt cereri cu caracter prealabil de formulat în cauză.

Instanța pune în discuția părților dacă sunt cereri pentru administrare de probe în această fază procesuală.

Apărătorul ales al apelantului inculpat, avocat, în probațiune, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, respectiv înscrisuri în circumstanțiere, având în vedere că la fond a trimis, prin e-mail, concluzii scrise, conform dispozițiilor din cauza pandemiei, nu putut afla dacă acestea au fost atașate la dosar înainte de soluționarea pe fond a cauzei, de aceea înțelege să depună la dosar un print screen privind o conversație dintre mama inculpatului și persoana vătămată, înscris pe care îl apreciază ca fiind necesar pentru soluționarea cauzei. Teza probatorie referitor la acest înscris vizează starea de fapt, și anume, cea iterată de către inculpat în sensul că acesta a luat decizia de a se despărți de persoana vătămată pentru că urma să aibă un copil cu o altă femeie, însă, a fost întors din această decizie de către persoana vătămată. De asemenea, consideră că s-ar impune și audierea martorului, (mama inculpatului), care cunoaște starea de fapt reală dintre părți existentă fără ca aceasta să aibă vreo implicare directă. Arată că, prin audierea acestui martor ne poate relata care este caracterul inculpatului pentru că în concluziile pe care le va formula în susținerea apelului va face referire la niște supoziții cu

privire la persoana inculpatului care nu țin tocmai de judecarea cauzei, ci țin de aspecte morale, iar prin audierea acestui martor aceste aspecte se dorește a se dovedi că nu sunt așa cum au fost ele reținute de către instanța de fond.

Pentru intimata persoană vătămată apărătorul ales, avocat , arată că nu are de alte cereri de formulat în probațiune, față de cele administrate în fața instanței de fond. Cu privire la probele solicitate de către inculpat, prin apărător, arată că se opune în ceea ce privește proba cu înscrisuri, a se avea în vedere că este vorba de niște conversații dintre persoana vătămată și mama inculpatului care, din punctul său de vedere, nu au nicio relevanță față de infracțiunea reținută în sarcina inculpatului, nici din punct de vedere al laturii penale, dar nici al laturii civile. De asemenea, arată că nu este de acord nici cu administrarea probei testimoniale cu martorul care este mama inculpatului a cărei părere este una subiectivă și care nu ne poate relata acțiunile și elementele infracțiunilor de șantaj, violarea vieții private și fals informatic, iar în ceea ce privește latura civilă, acest martor având o părere subiectivă, nu poate face decât aprecieri, din punctul dumneai de vedere, neavând relevanță cu obiectul cauzei.

În replică, în ceea ce privește înscrisul depus la dosar privind conversația, apărătorul ales al apelantului inculpat arată că acesta este strict un mesaj pe care mama inculpatului l-a transmis persoanei vătămate și consideră că este relevant în cauză în raport de celelalte conversații existente la dosarul cauzei în vedere pretensei dovediri a acuzațiilor ce i se aduc inculpatului coroborându-se întru-totul cu aceste convorbiri.

În ceea ce privește audierea efectivă a martorului, apărătorul ales al apelantului inculpat spune că acesta are obligația de a depune un jurământ în fața instanței, altfel încât este supus unor consecințe de ordin pena, sens în care va spune adevărul, nu într-un mod subiectiv. Subiectivismul sau obiectivismul martorului va fi apreciat de către instanță în urma coroborării întregului probatoriu administrat în cauză prin aplicarea dispozițiilor art. 103 Cod procedură penală.

Instanța întrerupe susținerile, în replică, ale apărătorului ales al apelantului inculpat, pentru a se avea în vedere și concluziile reprezentantului parchetului cu privire la cererea în probațiune, urmând ca după aceea să își expună punctul său de vedere, în replică, cu privire la susținerile părților.

Reprezentantul Ministerului Public susține că în ceea ce privește proba cu înscrisuri, inclusiv, respectivul print screen, nu se opune și din câte a înțeles aceste înscrisuri sunt în posesia apărătorului ales al inculpatului, astfel încât pot fi depuse astăzi la dosarul cauzei. Singurul aspect este de a vedea acest înscris și a constata dacă, într-adevăr, conținutul acestei conversații este un mesaj adresat persoanei vătămate.

În ceea ce privește audierea, în calitate de martor, a mamei inculpatului, concluziile parchetului sunt tot de respingere, întrucât nu o apreciază ca fiind utilă și pertinentă soluționării cauzei. Într-adevăr, depoziția martorului este oarecum plină de subiectivism, dar raportat la teza probatorie, respectiv situația dintre părți anterior momentului săvârșirii faptei, reprezentantul parchetului apreciază că nu este relevantă o asemenea depoziție în acest moment procesual.

Apărătorul ales al apelantului inculpat țină să precizeze faptul că, așa cum a mai arătat, raportat la motivarea judecătorului fondului făcând aprecieri subiective cu privire la calitatea persoanei prin audierea acestui martor ar fi dorit să dovedească personalitatea inculpatului, în condițiile în care față de acesta s-a aplicat o soluție de condamnare, în regim detenție, în lipsa unor antecedente penale.

După deliberare, Curtea va încuviința probele cu înscrisuri solicitate de către inculpat, prin apărător, respectiv înscrisuri în circumstanțiere cu privire la persoana inculpatului care urmează a fi depuse de apărătorul acestuia și, de asemenea, mesajul la care se face referire, apreciind că acesta ar putea să ofere informații cu privire la relația dintre părți (urmează ca instanța să aprecieze în funcție de conținut pentru că încă nu-l cunoaște).

În ceea ce privește audierea, în calitate de martor, a mamei inculpatului, Curtea constată că au s-au invocat două teze probatorii: prima care vizează starea de fapt cu referire la relația existentă între inculpat și persoana vătămată, cu privire la aceasta instanța apreciază proba neutilă soluționării cauzei din perspectiva obiectului cauzei și al infracțiunilor deduse judecății, iar în ceea ce privește audierea mamei inculpatului în legătură cu circumstanțierea acestuia și

caracterizarea sa, Curtea consideră, de asemenea, că proba nu ar fi pertinentă existând, într-adevăr, o mare doză de subiectivism din partea mamei unei persoane chemate să descrie personalitatea acestuia.

În opinia instanței, nu se pune problema de caracterul, adevărat sau fals, al declarației martorului fiind vorba de aprecieri de ordin subiectiv, dar ținând cont de specificul relației dintre mamă și copil, declarația este previzibilă din acest punct de vedere.

Prin urmare, față de cele arătate anterior, Curtea consideră că proba testimonială nu se impune a fi administrată în cauză, nefiind utilă și nici pertinentă soluționării cauzei, urmează a fi primite la dosar înscrisurile despre care s-a făcut referire în măsura în care acestea sunt în posesia apărătorului ales al inculpatului.

În aceste condiții, apărătorul ales al apelantului inculpat depune la dosar înscrisuri, în circumstanțiere, și anume, cele despre care a făcut vorbire anterior.

La interpelarea instanței, participanții procesuali arată că nu mai sunt alte cereri de formulat în cauză.

În schimb, instanța înțelege să pună în discuția părților o chestiune în raport de dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală, și anume, necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept. În acest sens, Curtea are în vedere faptul că, prin actul de sesizare s-a reținut în sarcina inculpatului și a și fost trimis în judecată acesta pentru săvârșirea infracțiunii fals informatic, instanța de fond a apreciat că fapta descrisă și, în opinia sa, dovedită ar realiza conținutul constitutiv al acestei infracțiuni. Prin apelul declarat în cauză, inculpatul afirmă că nu sunt întrunite condițiile de tipicitate ale infracțiunii, sub aspectul laturii obiective, în sensul că deschiderea unui cont pe o rețea de socializare de tip Facebook, astfel cum este în cauză și cel de-al doilea site la care se face referire, nu ar reprezenta o faptă de introducere a unor date informatice care să conducă la date necorespunzătoare adevărului. Instanța de fond a analizat și a făcut referire la opinii din doctrină, din analiza doctrinei și a practicii existente la nivelul Curții de Apel Brașov rezultând că totuși sunt opinii contrare, același lucru existând și la nivelul țării.

În această situație, Curtea pune în discuția părților necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a se pronunța și în legătură cu această chestiune de drept, respectiv dacă descrierea unui cont pe rețeaua Facebook, pe numele real al unei alte persoane, urmată de introducere unor date de genul fotografii, informații, filmulețe, de asemenea, reale, dar fără acordul persoanei vizate, realizează conținutul constitutiv al infracțiunii de fals informatic.

Reprezentantul Ministerului Public arată că apreciază util un asemenea demers, condiții de ordin obiectiv vizate de art. 475 Cod procedură penală sunt îndeplinite, această chestiune este pusă în discuția părților de curtea de apel ca ultimă instanță de judecată și de rezolvarea acestei chestiuni depinde soluționarea justă a cauzei, având în vedere și motivele de apel invocate de către inculpat. De asemenea, reprezentantul parchetului menționează că nu cunoaște să fie pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție înregistrat vreun recurs în interesul legii cu acest obiect, pe această chestiune de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nepronunțându-se nici prin hotărâre.

În ceea ce privește aspectele care au condus instanța la un asemenea demers, în opinia parchetului, le apreciază întemeiate, astfel că nu se opune la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu consecința respectivă.

Apărătorul ales al apelantului inculpat, avocat, apreciază că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a stabili cu titlu exact care dintre cele două opinii realizate de practică ar fi aplicabil în cauză, având în vedere că la momentul când a formulat apărările față de inculpat a constatat această deficiență, în condițiile în care a arătat că infracțiunea de fals informatic nu există în raport de elementele constitutive ale infracțiunii sub aspectul laturii obiective. Totodată, susține că a învederat instanței de fond faptul că este vorba de o infracțiune mijloc și scop, și se referă la infracțiunile de fals informatic și violarea vieții private și, din acest motiv, crede că, totuși, se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a se pronunța cu privire la o soluție în acest demers juridic, mai ales că inculpatul a fost condamnat la o pedeapsă de 2 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de fals informatic.

Consideră că înainte de a se analiza apelul declarat în cauză, instanța ar trebui să aibă în vedere poziția Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la această chestiune de drept. Urmează să depună la dosar motivele apelului în scris, în măsura în care sunt necesare pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Apărătorul desemnat din oficiu pentru intimata persoană vătămată B.P.A., avocat D. I.C., arată că nu se opune, potrivit dispozițiilor art. 475 Cod procedură penală, la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție având în vedere disensiunea tipicității infracțiunii de fals informatic.

CURTEA,

Pentru a analiza condițiile de admisibilitate ale sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție și pentru a verifica existența vreunei hotărâri pronunțată în recurs în interesul legii cu acest obiect, în temeiul dispozițiilor art.391 alin.1 Cod procedură penală, urmează a stabili termen pentru pronunțare data de 28.07.2020 în ceea ce privește sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, dată până la care părțile au posibilitatea de a formula concluzii scrise cu privire la această chestiune de drept.

În măsura în care instanța va ajunge, totuși, la concluzia că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție va fixa un termen în continuare pentru susținerea dezbaterilor care va avea loc în luna septembrie 2020 pentru când părțile vor fi citate, în caz contrar efectul este de suspendare a cauzei până la momentul pronunțării unei soluții de către Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la această chestiune de drept.

În acest sens,

DISPUNE:

Stabilește termen pentru pronunțare asupra cauzei, data de 28 iulie 2020.
Pronunțată în ședință publică, azi, 14 iulie 2020.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA PENALĂ
DOSAR NR. : /197/2019

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 28 iulie 2020

Instanța constituită din:

Complet de judecată

Președinte – judecător

Judecător

Grefier

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public - procuror – din cadrul
Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov

CURTEA

Având în vedere imposibilitatea constituirii completului de judecată, urmare a lipsei
doamnei judecător aflată în concediu de odihnă, va amâna pronunțarea cauzei, sens în care;

În numele legii,

DISPUNE:

Amână pronunțarea cauzei la data de 13 august 2020.

Pronunțată în ședință publică, azi, 28 iulie 2020.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA PENALĂ
DOSAR NR. 197/2019

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 13 august 2020

Instanța constituită din:

Complet de judecată

Președinte - - judecător

Judecător

Grefier

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public - procuror - din cadrul
Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov

CURTEA

Având în vedere imposibilitatea constituirii completului de judecată, urmare a lipsei
doamnei judecător C.M. aflată în concediu de odihnă, va amâna pronunțarea cauzei, sens în care;

În numele legii

DISPUNE:

Amână pronunțarea cauzei la data de 20 august 2020.

Pronunțată în ședință publică, azi, 13 august 2020.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA PENALĂ
DOSAR NR. 197/2019

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 20 august 2020

Instanța constituită din:

Complet de judecată

Președinte - - judecător
Judecător -

Grefier

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public - procuror A.B. – din cadrul
Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov

CURTEA

Având în vedere lipsa de timp pentru deliberare, în temeiul dispozițiilor art. 391 Cod
procedură penală, va amâna pronunțarea cauzei, astfel că

În numele legii,
DISPUNE:

Amână pronunțarea cauzei la data de 02 septembrie 2020.
Pronunțată în ședință publică, azi, 20 august 2020.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA PENALĂ

DOSAR NR. 197/2019

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 02 septembrie 2020

Instanța constituită din:

- *Completul de judecată* :
Președinte: - **judecător**
Judecător:

- *Grefier:*

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public - procuror din cadrul
Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov

Pentru astăzi fiind stabilită pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform art. 476 C.p.p., în cauza având ca obiect apelul formulat de inculpatul împotriva sentinței penale nr. din data de 02.04.2020 pronunțată de Judecătoria Brașov, ce formează obiectul dosarului penal nr. /197/2019.

Dezbaterile în cauza de față s-au desfășurat în conformitate cu dispozițiile art. 369 alin. 1 Cod procedură penală, în sensul că desfășurarea ședinței de judecată a fost înregistrată cu mijloace tehnice audio.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

S-a expus referatul cauzei, după care:

Dezbaterile în cauza penală de față au avut loc în ședința publică din data de 14 iulie 2020 când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate prin încheierea de ședință din acea dată care face parte integrantă din prezenta decizie, iar instanța în vederea deliberării, a stabilit pronunțarea pentru data de 28 iulie 2020, apoi, având în vedere imposibilitatea constituirii completului de judecată a fost amânată pronunțarea pentru data de 13 august 2020 și 20 august 2020, și, apoi, față de lipsa de timp pentru deliberare, a fost amânată pronunțarea pentru data de astăzi, 02 septembrie 2020.

CURTEA

Deliberând cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, Curtea reține următoarele:

Prin rechizitoriul nr. P/2018 din data de 2019 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Brașov, înregistrat pe rolul Judecătoriei Brașov la data de 2019 sub număr de dosar 197/2019 s-a dispus trimiterea în judecată în stare de libertate a inculpatului sub aspectul săvârșirii infracțiunilor: *șantaj* prev. de art. 207 alin. 1 și 2 C.p., *violarea vieții private în formă continuată* prev. de art. 226 alin. 2 C.p. cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.p. (două acte materiale) și *fals informatic în formă continuată* prev. de art. 325 C.p. cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.p. (două acte materiale) toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.p.

În sarcina inculpatului s-au reținut, în esență, următoarele fapte:

- în cursul lunii decembrie 2018, a amenințat-o, în repetate rânduri, pe persoana vătămată .., prin intermediul telefonului și a rețelelor de socializare, că va da publicității pe internet, mai multe fotografii care o înfățișau dezbrăcată și filmulețe care o înfățișau pe aceasta întreținând relații sexuale normale cu el, dacă nu va accepta să întrețină în continuare relații

sexuale cu inculpatul, deși persoana vătămată nu mai dorea acest lucru, faptă care întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 2 C.p.

- în cursul lunii decembrie 2018, a creat pe site-ul www.pornhub.com un profil cu numele persoanei vătămate pe care a postat mai multe fotografii cu persoana vătămată nud și un filmuleț în care persoana vătămată întreține relații sexuale cu el (primul act material) și a creat un profil fals pe rețeaua de socializare Facebook cu numele persoanei vătămate de pe care i-a trimis martorului mai multe fotografii cu persoana vătămată dezbrăcată (al doilea act material), în ipostaze intime, fapte care întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de fals informatic în formă continuată prev. de art. 325 C.p. cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p. și violarea vieții private prev. de art. 226 alin. 2 C.p. cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p.

Prin sp. nr. 02.04.2020 a Judecătoriei Brașov s-a dispus condamnarea inculpatului pentru toate infracțiunile imputate, apreciindu-se dovedită starea de fapt descrisă prin rechizitoriul, în drept fiind reținută aceeași încadrare ca cea dată infracțiunilor în cursul urmăririi penale.

Cu referire la realizarea conținutului constitutiv al infracțiunii de fals informatic, instanța de fond a arătat că, potrivit art. 325 C.p., constituie infracțiunea de fals informatic *fapta de a introduce, modifica sau șterge, fără drept, date informatice ori de a restricționa, fără drept, accesul la aceste date, rezultând date necorespunzătoare adevărului, în scopul de a fi utilizate în vederea producerii unei consecințe juridice.*

Pentru realizarea *laturii obiective* a acestei infracțiuni este necesar ca agentul să interacționeze cu datele informatice stocate într-un *sistem informatic* ori într-un *mediu de stocare* în așa fel încât să rezulte date necorespunzătoare adevărului, iar scopul agentului să fie acela de a utiliza aceste date în vederea producerii unor consecințe juridice. Aceste două elemente indică un paralelism evident cu falsul tradițional în înscrisuri (Sergiu Bogdan, op.cit, pg. 558). Modalitatea în care a acționat inculpatul este cea a *introducerii de date informatice* ceea ce este corespondentul acțiunii de contrafacere a unui înscris. Astfel, se reține introducerea de date informatice atunci când autorul creează un document electronic fals. Astfel, doctrina și jurisprudența sunt unanime de acord că *crearea unui profil fals în cadrul unei rețele de socializare, prin utilizarea datelor de identificare ale unei persoane* poate atrage tipicitatea textului de incriminare.

Acțiunile inculpatului de a crea un profil fals pe contul de socializare Facebook cu numele persoanei vătămate, precum și pe site-ul www.pornhub.com un profil cu numele persoanei vătămate, au avut ca scop prestabilit denigrarea publică a acesteia, defăimarea imaginii acesteia la serviciu și în cercul de prieteni.

Sub aspectul *laturii subiective*, atitudinea psihică a inculpatului față de fapte și de urmările acestora îmbracă forma vinovăției în modalitatea intenției directe, conform art. 16 alin. 3 lit. a C.p., deoarece inculpatul a prevăzut și urmărit rezultatul faptelor sale (atingerea relațiilor sociale referitoare la libertatea psihică a persoanei vătămate, viața privată a acesteia și dreptul persoanei la propria imagine), acesta exercitând amenințări la adresa persoanei vătămate cu scopul obținerii de favoruri sexuale, furându-i identitatea în scopul creării unor profile pe rețelele de socializare false, în vederea discreditării și ponegririi în public a acesteia.

Împotriva acestei sentințe penale a formulat apel inculpatul, în cuprinsul motivelor scrise de apel invocând, printre altele, netemeinicia soluției de condamnare pentru săvârșirea infracțiunii de fals informatic, susținând că nu sunt realizate cerințele esențiale ale acestei infracțiuni.

S-a făcut referire la faptul că nu rezultă că acțiunea de introducerea a datelor vizând persoana vătămată s-a făcut *fără drept*, în condițiile în care inculpatul s-a folosit de propriul sistem informatic pentru a realiza această acțiune. De asemenea, s-a susținut că nu este îndeplinită nici cerința ca acțiunea să aibă ca rezultat *date informatice necorespunzătoare adevărului* având în vedere că toate datele (concretizate în fotografii și filmări) sunt reale, fiind realizate chiar de persoana vătămată sau cu acordul acesteia.

În faza de apel, la termenul de judecată din data de 14.07.2020, instanța, din oficiu, a pus în discuția părților necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vedere pronunțării

unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, în condițiile art. 475 și urm. C.p.p.

În acest sens, instanța de apel a constatat că în prezenta cauză este chemată a analiza, printre altele, dacă crearea unui cont pe o rețea de socializare accesibilă publicului (rețea care nu solicită dovezi din care să reiasă folosirea numelui real de către deținătorul unui cont), furnizând ca nume de utilizator numele unei alte persoane și introducând date reale vizând această persoană (informații, fotografii, imagini video etc.) realizează condițiile de tipicitate ale infracțiunii de fals informatic prevăzută de art. 325 C.p., cu referire la cerințele ca acțiunea de introducere a unor date informatice să fie realizată **fără drept** și, respectiv, să aibă ca rezultat **date necorespunzătoare adevărului**, chestiune de drept, în condițiile în care presupune încadrarea în condițiile de tipicitate prevăzute de art. 325 C.p. a unei anumite situații de fapt.

În ceea ce privește utilitatea unei interpretări unitare oferite de Înalta Curte, arătăm că în practica recentă a Curții de Apel Brașov au existat mai multe dosare în care, în situații de fapt similare celei deduse judecății în prezenta cauză, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de fals informatic în concurs cu violarea vieții private.

Soluțiile în aceste cauze au fost diferite, variind de la condamnare (astfel cum s-a întâmplat în prezenta cauză, în primă instanță), achitare (dispusă în primă instanță și menținută în apel – în acest sens, dosarul 4/197/2019 al Judecătoriei Brașov) sau dispunerea schimbării încadrării juridice (la solicitarea Ministerului Public), din cele două infracțiuni menționate anterior, în concurs, în infracțiunea unică de violarea vieții private (în acest sens dosarul 197/2018 al Curții de Apel Brașov).

În toate aceste cauze s-a pus în discuție realizarea conținutului constitutiv al infracțiunii de fals informatic.

Sub aspectul admisibilității sesizării, Curtea consideră că sunt îndeplinite condițiile art. 475 C.p.p., respectiv:

- cauza se află pe rolul Curții de Apel Brașov, instanță investită cu soluționarea acesteia în ultimă instanță

- există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei

- asupra acestei chestiuni Înalta Curte nu a statuat anterior printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și, conform verificărilor efectuate, nu există un recurs în interesul legii în curs de soluționare având același obiect.

Conform celor regăsite în încheierea din data de 14.07.2020, reprezentanta Ministerului Public a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți și a arătat că, ținând cont de modalitatea diferită în care ar putea fi interpretate dispozițiile art. 325 C.p., este utilă obținerea unei interpretări oferite de instanța supremă.

Apărătorul ales al inculpatului a susținut că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 C.p.p. iar pe fondul chestiunii de drept supuse analizei a arătat că își menține opinia exprimată în cuprinsul motivelor de apel privind faptul că nu sunt realizate condițiile de tipicitate ale infracțiunii de fals informatic.

În ceea ce privește opinia Curții de Apel Brașov asupra chestiunii de drept a cărei lămurire se solicită, respectiv interpretarea noțiunilor de *fără drept* și *date informatice necorespunzătoare adevărului* regăsite în prevederile art. 325 C.p., arătăm următoarele:

Infracțiunea de fals informatic presupune ca săvârșirea uneia dintre acțiunile prevăzute alternativ de art. 325 C.p. (introducere, modificare, ștergere date informatice sau restricționarea accesului la acestea) să fie realizată *fără drept* și să aibă ca rezultat crearea unor *date necorespunzătoare adevărului*.

În opinia Curții, noțiunea de *fără drept* trebuie analizată prin prisma dispozițiilor art. 35 alin. 2 din Legea 161/2003 în conformitate cu care *acționează fără drept persoana care se află în una dintre următoarele situații:*

a) nu este autorizată, în temeiul legii sau al unui contract;

b) depășește limitele autorizării;

c) nu are permisiunea, din partea persoanei fizice sau juridice competente, potrivit legii, să o acorde, de a folosi, administra sau controla un sistem informatic ori de a desfășura cercetări științifice sau de a efectua orice altă operațiune într-un sistem informatic.

În acest sens, are în vedere că infracțiunea de fals informatic a fost inițial incriminată prin dispozițiile art. 48 din Legea 161/2003, tipicitatea faptei rămânând neschimbată și după modificarea sediului legislativ al infracțiunii (existând doar o reducere a limitelor de pedeapsă). De asemenea, noțiunile de *sistem informatic și date informatice*, definite în prezent prin art. 181 C.p., sunt regăsite, aproape identic, în art. 35 alin. 1 din Legea 161/2003. În acest context, după cum s-a arătat și în doctrină (spre exemplu, *Codul penal. Comentariu pe articole. G. Bodroncea, V. Cioclei ș.a., Ed. c.H.Beck, ed. 2, 2016*), noțiunea de *fără drept* din cuprinsul art. 325 C.p. este cea definită de art. 35 alin. 2 din Legea 161/2003.

Or, în opinia Curții, din aceste texte de lege rezultă că *autorizarea sau permisiunea* sunt legate de folosirea sistemului informatic și deci *persoana fizică sau juridică competentă* să le acorde este deținătoarea drepturilor asupra sistemului informatic sau datelor informatice.

În cazul unor rețele de tipul celor utilizate de inculpat în prezenta cauză – facebook, pornhub – drepturile asupra contului, incluzând toate datele asociate acestuia, aparțin, pe de o parte, deținătorului aplicației (care păstrează anumite drepturi asupra acestuia – spre exemplu, putând elimina anumite date în măsura în care contravin politicii rețelei) și, pe de altă parte, deținătorului (titularului) contului.

Cu privire la această ultimă chestiune, Curtea apreciază relevant și faptul că rețelele amintite nu condiționează deschiderea unui cont de folosirea numelui real al persoanei care utilizează contul și nu efectuează verificări menite a stabili identitatea dintre numele persoanei care deschide contul și numele sub care este înregistrat contul. De altfel, este de notorietate, cel puțin printre utilizatorii unor astfel de rețele, că în cele mai multe dintre cazuri nu sunt folosite numele reale. Este, de asemenea, de necontestat că dreptul de administrare a contului aparține persoanei care l-a deschis (și care se identifică cu datele solicitate de aplicație - nume de utilizator, parolă, număr de telefon etc.) și nu persoanei al cărei nume a fost folosit ca denumire a contului.

În raport de cele expuse, Curtea consideră, în interpretarea noțiunii de *fără drept*, că aceasta nu trebuie legată de persoana vătămată și de necesitatea ca aceasta să îi permită inculpatului să introducă, în sistem informatic, date privind persoana sa (fotografii, filme). Nu este vorba de un drept asupra unor astfel de reprezentări ale realității ci de dreptul de a utiliza sistemul informatic și programul informatic aferent rețelei de socializare.

Pe cale de consecință, atâta timp cât o persoană este titularul contului (inclusiv în situația în care a folosit, pentru denumirea acestuia, un nume aparținând altei persoane), aceasta este persoana care are dreptul de a folosi contul respectiv (prin introducerea oricăror date informatice, modificarea acestora, ștergerea etc.), neputându-se reține că a acționat *fără drept*.

În ceea ce privește cea de-a doua condiție supusă discuției, respectiv ca acțiunea de introducere de date informatice să aibă ca rezultat *date necorespunzătoare adevărului*, Curtea consideră că trebuie lămurit dacă folosirea numelui unei alte persoane pentru deschiderea unui cont într-o rețea de natura celei utilizate de inculpat în prezenta cauză (facebook, pornhub) conduce la un astfel de rezultat.

În concret, este avută în vedere situația în care postările inculpatului conțin imagini (fotografii și imagini video) care înfățișează persoana vătămată, imagini reale (neprocedându-se la alterarea lor în nici o formă), astfel că singura împrejurare care nu are corespondent în realitate este faptul că persoana vătămată, al cărei nume apare la denumirea contului, este chiar deținătoarea acestui cont.

Or, în această situație, Curtea consideră că numele persoanei vătămate, regăsit ca nume al contului, nu reprezintă *date informatice necorespunzătoare adevărului*, ceea ce nu corespunde realității fiind situația de fapt rezultând din crearea contului sub un alt nume. Practic, se ajunge în situația în care titularul contului se prezintă celorlalți utilizatori ai aplicației sub o altă identitate, cea regăsită în denumirea contului. Însă art. 327 C.p. incriminează fapta de fals privind identitatea doar în situația în care este realizată în raport cu o *persoană dintre cele prevăzute în art. 175 sau este transmisă unei unități în care aceasta își desfășoară activitate*, simpla prezentare sub o identitate falsă altor subiecți de drept nefiind incriminată. Or, în condițiile în care, în realitatea obiectivă, nu este sancționată o astfel de faptă, apare ca nefiind justificată o interpretare care să sancționeze o astfel de conduită în *realitatea virtuală*.

În ceea ce privește o eventuală asemănare cu infracțiunea de fals în înscrisuri, rezultând din inserarea numelui unei alte persoane, Curtea apreciază că trebuie luat în considerare faptul că, astfel cum s-a arătat mai sus, acest tip de rețele nu garantează existența unei identități între numele de utilizator și numele real al persoanei care deține contul, astfel că simpla introducere a unui nume nu este de natură a produce efecte.

Față de toate acestea, în opinia Curții, folosirea numelui unei alte persoane pentru deschiderea unui cont în rețeaua facebook sau pornhub nu are ca rezultat *date necorespunzătoare adevărului* și deci o astfel de acțiune nu îndeplinește această cerință esențial pentru existența infracțiunii de fals informatic.

Evident, deschiderea și folosirea unui cont pe o astfel de rețea publică, utilizând numele alte persoane, poate să realizeze conținutul altor infracțiuni, în măsura în care sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia (spre exemplu, înșelăciune), însă, în opinia Curții, nu este sunt realizate condițiile de tipicitate ale infracțiunii de fals informatic prev. de art. 325 C.p.

În raport de toate cele expuse, Curtea, apreciind îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 C.p.p., va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, respectiv:

Dacă fapta de a deschide și utiliza un cont pe o rețea de socializare deschisă publicului (rețea care nu solicită dovezi din care să reiasă folosirea numelui real de către deținătorul unui cont), furnizând ca nume de utilizator numele unei alte persoane și introducând date reale vizând această persoană (informații, fotografii, imagini video etc.) realizează condițiile de tipicitate ale infracțiunii de fals informatic prevăzută de art. 325 Cod penal, cu referire la cerințele ca acțiunea de introducere a unor date informatice să fie realizată fără drept și, respectiv, să aibă ca rezultat date necorespunzătoare adevărului.

În baza art. 476 alin. 2 C.p.p., având în vedere că în apel nu s-a solicitat administrarea altor probe, urmând a avea loc dezbaterile, va suspenda soluționarea cauzei până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a deciziei privind chestiunea de drept supusă dezlegării.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În baza art. 475 Cod procedură penală sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, respectiv:

Dacă fapta de a deschide și utiliza un cont pe o rețea de socializare deschisă publicului (rețea care nu solicită dovezi din care să reiasă folosirea numelui real de către deținătorul unui cont), furnizând ca nume de utilizator numele unei alte persoane și introducând date reale vizând această persoană (informații, fotografii, imagini video etc.) realizează condițiile de tipicitate ale infracțiunii de fals informatic prevăzută de art. 325 Cod penal, cu referire la cerințele ca acțiunea de introducere a unor date informatice să fie realizată fără drept și, respectiv, să aibă ca rezultat date necorespunzătoare adevărului.

În baza art. 476 alin. 2 Cod procedură penală suspendă soluționarea cauzei până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a deciziei privind chestiunea de drept supusă dezlegării.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi, 02 septembrie 2020.

PREȘEDINTE,

GREFIER,